

Diakonisyntet der ligger til grund for diakonipræstens og diakonigruppens arbejde i Brønderslev provsti.

Billedet ovenfor er taget i Berlin. Over en dør, har nogen med graffiti skrevet: Where is Jesus? Man kan forestille sig, at ordene måske er skrevet i afmagt eller frustration over trængsler i livet. Hvor er Jesus, hvor er Gud, når vi har brug for ham?

Svaret på spørgsmålet rummer flere dele. Men én del af svaret kan gives med slutningen af bortsendelsesordene fra Holger Lissners grønne tillæg til alterbogen. Her lyder det: **Vi er hans legeme i verden.**

Ordene refererer selvfølgelig til bl.a. 1. Korintherbrev 12,12 ff., hvor Paulus udfolder, at vi alle hører hjemme i Kristi fællesskab, alle er vigtige i al vores forskellighed som lemmer på samme legeme, hvor man har brug for hinanden, glædes med hinanden og lider med hinanden.

I den norske kirkens diakoniplan, beskrives det diakonale arbejde også ud fra dette billede. Her lyder det, at diakonien *"...er et vigtigt udtryk for kirkens medmenneskelige omsorg. Dette fællesskab beskrives i Bibelen som en krop med mange forskellige lemmer og funktioner (1. Kor 12). I dette fællesskab mødes mennesker af begge køn med forskellige funktionsevner, forskellig kultur og etnisk baggrund. I et inkluderende fællesskab skal den enkelte både se og blive set. Der gives gensidig trøst og hjælp, der frigøres nye kræfter og nyt håb."* (Uddrag af Den norske kirkens plan for diakoni.)

Kirken er per definition **et inkluderende fællesskab**, og det er en af kirkens største forcer, at virke som sådan, som et sted, hvor der er plads til alle. Ordet kirke kommer af de græske ord: *Ekklisia Kyriake*, som betyder *Herrens forsamling*. Det er en afgørende del af det kristne livssyn, at vi mennesker i vores mangfoldighed hører hjemme i et stort, broget og rigt fællesskab, hvor alting ikke står og falder med, hvad du og jeg formår, et fællesskab, hvor vi ikke selv skal bære alt i livet, men hvor vi alle hjælper vor Herre med at bære hinanden, bære den, der har hjælp behov.

"Jeg har givet jer et forbillede, for at I skal gøre, ligesom jeg har gjort mod jer". Således sagde Jesus, efter han havde vasket disciplenes fødder (Joh. 13). Og således viste han med sit liv og virke, hvordan vi som mennesker skal behandle hinanden med **omsorg, respekt og ligeværd**.

Nogle gange tænker man om diakonien, at den kun er målrettet en bestemt afgrænset gruppe. Afgørende i vores arbejde er i forlængelse af ovenstående, at **diakonien rammer bredt**. Vi har alle ind i mellem hjælp behov, og således er den diakonale praksis, at *den for tiden stærke hjælper den for tiden svage* (tidligere biskop Jan Lindhardt). Ofte er vi nok på en og samme tid både stærke og svage. Det illustreres så fint i beretningen om Abbé Pierre og hans hjælpere. Og det erfarer vi også i vores arbejde f.eks. i vores sorggrupper, hvor man måske nok kommer dertil ganske udmattet af sorgen, men rent faktisk giver hinanden en masse omsorg og støtte.

Det er i forlængelse af ovenstående vores overbevisning, at **diakoni altid må være diakoni i kontekst**. (Jf. J. Nissen, Diakoni og Menneskesyn s. 13). Diakonien skal altid være lydhor over for virkelighedens aktuelle behov og situation, muligheder, ressourcer og udfordringer.

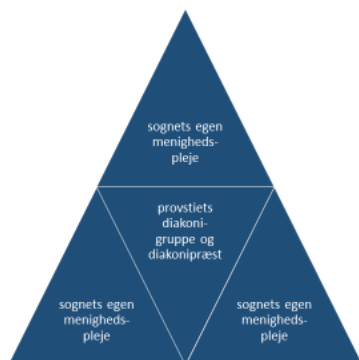
Vores kontekst i Brønderslev provsti er nærmest per definition sognediakonien/menighedsdiakonien. (Der er i dansk diakoni to linjer, dels institutionsdiakoni/organisationsdiakoni dels sognediakoni/menighedsdiakoni).

Sognediakonien/menighedsdiakonien er diakoniens oprindelige form (jf. de første menigheder). Afgørende i sognediakonien er den lokale organisering på baggrund af sognets/sogdenes selvstændighed og selvbestemmelse. Diakonien er således forankret i den lokale menigheds kontekst – herunder de lokale behov, muligheder, ressourcer, udfordringer, ideer mm.. Menighedsråd og andre organer (jf. i Brønderslev provsti: repræsentantskab, legeplads, PU, diakonigruppe), medarbejdere og frivillige arbejder i fællesskab sammen om at skabe og opretholde det diakonale arbejde. Alle har således medindflydelse og medejerskab. Dertil vil der ofte være en række samarbejdspartnere i lokalsamfundet – herunder de kommunale myndigheder, relevante foreninger, organisationer mm. Sognediakonien i Brønderslev provsti fungerer både helt lokalt i de enkelte sogne og i samarbejde på tværs af sognegrænserne (både på provstiplan og mindre enheder) ved initiativer båret og faciliteret af diakonigruppe og diakonipræst.

Det sognediakonale arbejde vil typisk være en proces, hvor diakoniens form og struktur vil vokse, tage form og forandre sig på baggrund af aktuelle behov og muligheder.

Organisering af diakonien i Brønderslev Provsti

I vores sognediakonale arbejde i Brønderslev provsti arbejder vi først og fremmest **værdirationel**. Det værdirationelle arbejde sigter på: *at den diakonale handling er en værdi i sig selv. Hensigten er ikke at opnå et bestemt mål, der kan beregnes i tal, men at udtrykke en værdi, gennem bestemte handlinger. Værdien består i, at hver eneste individ er enestående, fordi det er skabt i Guds billede.... Det drejer sig om at bekræfte menneskers enestående værdi... Kriteriet på et vellykket diakonalt arbejde bliver da ikke, hvor mange det lykkes at hjælpe, men snarere om man er i stand til at afspejle og formidle et kristent menneskesyn og en kristen etik.* (J. Nissen Diakoni og Menneskesyn s. 142-143) Afgørende er det, at være til stede, se den anden og tage afsæt i nogle konkrete opgaver, som ikke kræver uddannelse af den frivillige men først og fremmest omsorg og nærvær.

En anden vinkel på diakonalt arbejde er det målrationelle: *"Et målrationelt diakonalt arbejde vil være resultatorienteret. Ud fra selve definitionen af diakoni er målet at lindre og afhjælpe så meget af menneskers nød som muligt på så god en måde som muligt. Et målrationelt arbejde forudsætter høj professionalitet af medarbejdere – både ansatte og frivillige."* (Johannes Nissen Diakoni og Menneskesyn s. 142-143) Opgaverne i et givent projekt vil tydeligt vise, om der er brug for faglige kompetencer hos de frivillige og ansatte; og det er vigtigt at være sig denne skelnen bevidst, da vi altid har at gøre med sårbare mennesker. Som eksempel på målrationelt diakoni kan nævnes behandling af misbrugere, mens væresteder for misbrugere har karakter af værdirationel diakoni.

Diakonipræsten og diakonigruppen i Brønderslev provsti mener, at egentligt målrationelt diakonalt arbejde, som kræver høj professionalitet af både ansatte og frivillige, først og fremmest hører til i dele af institutionsdiakonien. Dermed ikke være sagt, at de frivillige ikke gennem kurser mv. skal klædes godt på i det sognediakonale arbejde, ligesom vi selvfølgelig søger at hjælpe alle dem, der har brug for hjælp (altså så mange som muligt). Men vi finder, at det afgørende i sognediakonien er det diakonale arbejde, hvor handlingen gennem omsorg og nærvær udtrykker menneskeværd, hvor handlingen har værdi i sig selv og ikke kan sættes på tal, måles eller vejes. Værdirationaliteten synes i øvrigt at udgøre en særlig vigtig stemme i vores samtid, hvor systemer som new public management præger stadig flere dele af vores samfund.

Her til slut et uddrag fra Betænkningen fra det af biskopperne og Landsforeningen af Menighedsråd nedsatte diakoniudvalg maj 2001. Her lyder det **om diakoniens plads i kirken**: *"Ord og handling, forkyndelse og diakoni, er uadskillelige i Jesu liv og gerning. Kærligheden fra Gud og kærligheden til Gud forbindes hos Jesus altid med kærligheden til næsten. Sådan må det også være hos os..... Det kristne vidnesbyrd og den kristne tjeneste må udtrykkes "med hjerte, mund og hænder"..."*

Skrevet i 2016 af diakonipræst Marie Kirketerp i samarbejde med diakonigruppen.